

SEPARAREA CELULELOR

Separarea celulelor

- Obținerea unei populații cellulare înalt purificate este un prim obiectiv atât în cercetările de imunologie fundamentală cât și în practica clinică curentă, pentru a caracteriza statusul imun al unui pacient.
- Se bazează pe utilizarea unei caracteristici morfologice sau funcționale pe baza căreia populațiile celulare ce urmează a fi separate prezintă aspecte diferite.

CRITERII DE SEPARARE

- Proprietati fizice:
 - Dimensiuni (filtrare, centrifugare)
 - Densitate (centrifugare in gradient de densitate)
 - Dispersia luminii (citometrie de flux)
- Proprietati biochimice:
 - Markeri de suprafata specifici
 - Markeri citoplasmatici

SEPARAREA CELULELOR

- Purificarea unor celule de interes
- Selectie negativa:
 - ~ Depletie
 - Indepartarea celulelor nedorite
- Selectie pozitiva:
 - ~ Purificare
 - Pastrarea celulelor dorite

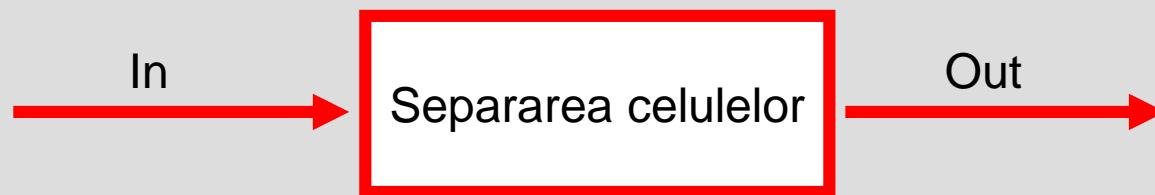
CONDITII DE FIABILITATE

- Pastreaza integritatea celulelor
- Nu altereaza statusul de activitate al celulelor
- Rapida (evitarea leziunii celulare)
- Eficienta

PROPRIETATI

- **Yield** = (numar de celule dorite din solutia rezultata) / (numar de celule dorite din proba initiala)
- **Puritate** = (numar de celule dorite din solutia rezultata) / (numar total de celule din solutia rezultata)

PROPRIETATI

- $N_{in} = CD_{in} + CN_{in}$
- $N_{out} = CD_{out} + CN_{out}$
- Yield = CD_{out} / CD_{in}
- Puritate = CD_{out} / N_{out}

METODE DE SEPARARE

- Pe baza diferențelor de densitate:
 - Separarea mononuclearelor prin sedimentare libera în mediu cu Dextran
 - Separarea mononuclearelor pe gradient de densitate
- Pe baza proprietăților biologice:
 - Separarea mononuclearelor pe baza aderenței la suprafete de plastic
- Pe baza markerilor de suprafață specifici:
 - Sortarea cu citometrul de flux

DIFERENTE DE DENSITATE

- Utilizate frecvent pentru celule sanguine
- $\rho \uparrow$ (hematii, PMN-uri, celule moarte) \rightarrow deplasare mai rapida in camp gravitational
- $\rho \downarrow$ (limfocite, monocite) \rightarrow deplasare mai lenta
- Metode diferite:
 - Acceleratia gravitationala / centrifuga
 - Sedimentare libera / gradient de densitate
 - Diferite substante ca dextranul sau gelatina care determina agregarea eritrocitelor si cresc rata de sedimentare

SEDIMENTARE LIBERA IN MEDIU CU DEXTRAN

- Sange heparinat : Dextran 50% = 3:1
- Se incubeaza 1 ora la 37°C
- 2 straturi:
 - Superior: 90- 95% mononucleare (limfocite, monocite)
 - Inferior: eritrocite
- Se recolteaza stratul superior cu o pipeta
- Dezavantaje:
 - Separare grosiera
 - Puritate mica
- Avantaje:
 - Ieftina

SEPARAREA PE GRADIENT DE DENSITATE

- Gradient de densitate = mediu cu masa moleculara mare, care functioneaza ca un separator – permite trecerea particulelor mici si grele (nu si a celor mari si usoare)
- Preparate utilizate ca gradient de densitate pentru separarea celulelor:
- Ficoll-Hypaque
- Ficoll-Odiston
- Sepcel

SEPARAREA PE GRADIENT DE DENSITATE

- Se introduce gradientul intr-un tub de centrifuga
- Sangele heparinat se prelinge in tub si se evita amestecarea celor doua medii
- Se centrifugheaza
- 4 straturi:
 - Plasma + trombocite (stratul superior)
 - Mononucleare - limfocite (“buffy coat”)
 - Gradient (stratul intermediar)
 - Hematii, PMN-uri, celule moarte (stratul inferior)
 - Inelul alb-sidefiu de mononucleare se aspiră si se poate cultiva pe un mediu de cultură pentru limfocite sau se foloseste pentru alte determinari.

FICOLL-HYPAQUE

Sange
Ficoll-Hyphaque

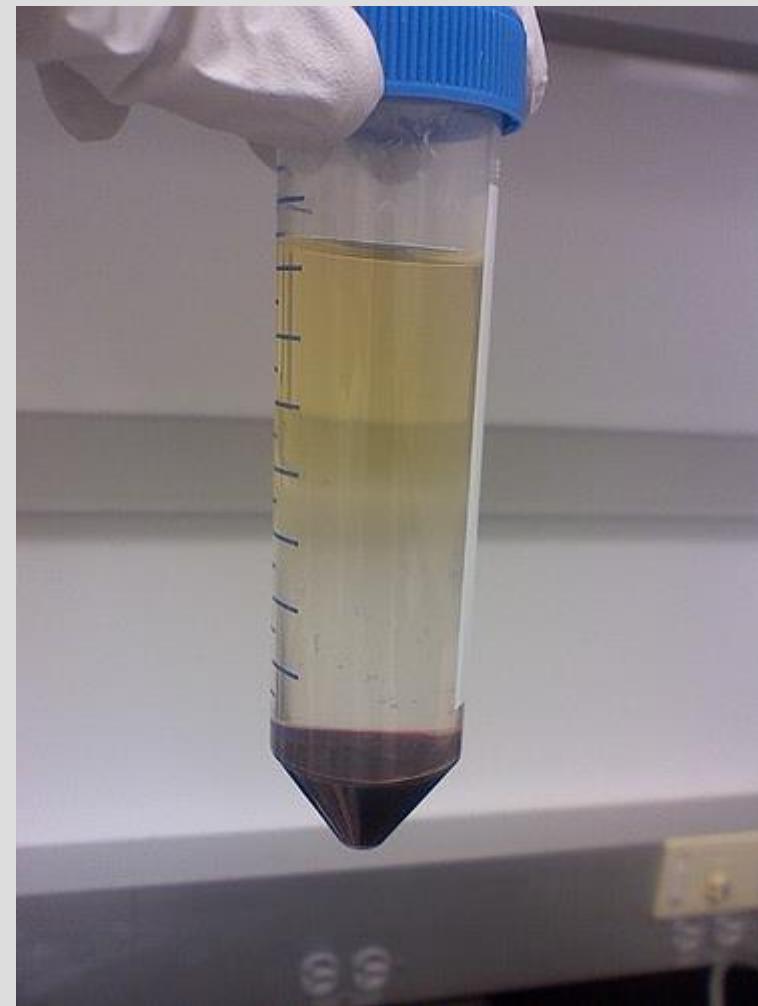

Plasma +
trombocite
Limfocite
Ficoll-Hyphaque
Hematii,
PMN-uri

Limfocite
Ficoll-Hyphaque
Hematii,
PMN-uri

FICOLL-HYPAQUE

SEPARAREA PE BAZA PROPRIETĂȚILOR BIOLOGICE

- Macrofagele pot fi separate in camp magnetic datorita proprietatii lor specifice de a fagocita fierul coloidal.
- Aderenta la suprafete de plastic sau fibre de nailon permite separarea macrofagelor si a diferitelor subpopulatii de limfocite.

Separarea mononuclearelor pe baza aderentei la suprafetele de plastic

- Macrofagele si limfocitele B adera la suprafete de plastic in timp ce limfocitele T nu adera
- Se obtine o suspensie de mononucleare (metoda anteroioara) si se fac trei spalari a celulelor prin centrifugare
- Celulele se incubeaza in cutii Petri la 37°C
- Celulele T neaderente raman in supernatant
- Celulele B si monocitele adera la placa de plastic

MARKERII DE SUPRAFATA

- Rozetarea:
 - Suspensia de mononucleare obtinuta in gradient de densitate + hematii de oaie → aggregate de LT care cuplau hematiile de oaie prin CD2
 - Dezavantaje:
 - Lipsa de stabilitate a rozetelor (se desfac la centrifugare)
 - Numar mic de celule

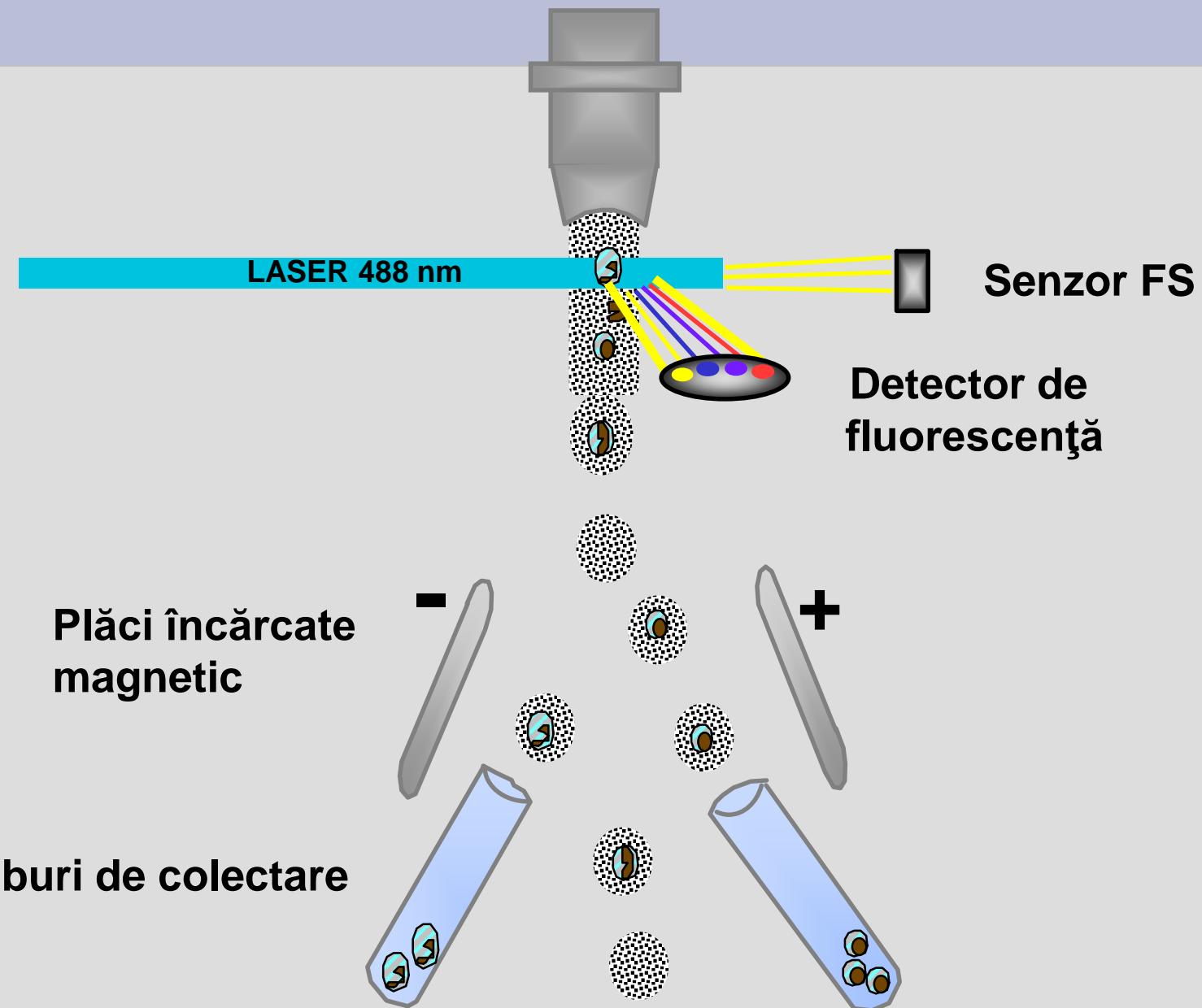
SORTAREA CELULELOR cu citometrul de flux

- Separarea unei (sub)populații celulare dintr-un amestec:
 - Mărime
 - Granularitate
 - Antigene de suprafață
- Celule (in suspensie) + AcM (specifici unui marker de suprafata si marcati fluorescent)

ETAPE

1. Marcarea cu AcM+fluorocromi
2. Identificarea celulei – e de interes?
3. Încărcare cu sarcini pozitive/negative/fără
4. Câmp magnetic – deflectare spre tuburi colectoare
5. Centrifugare (aducere la concentrația dorita)

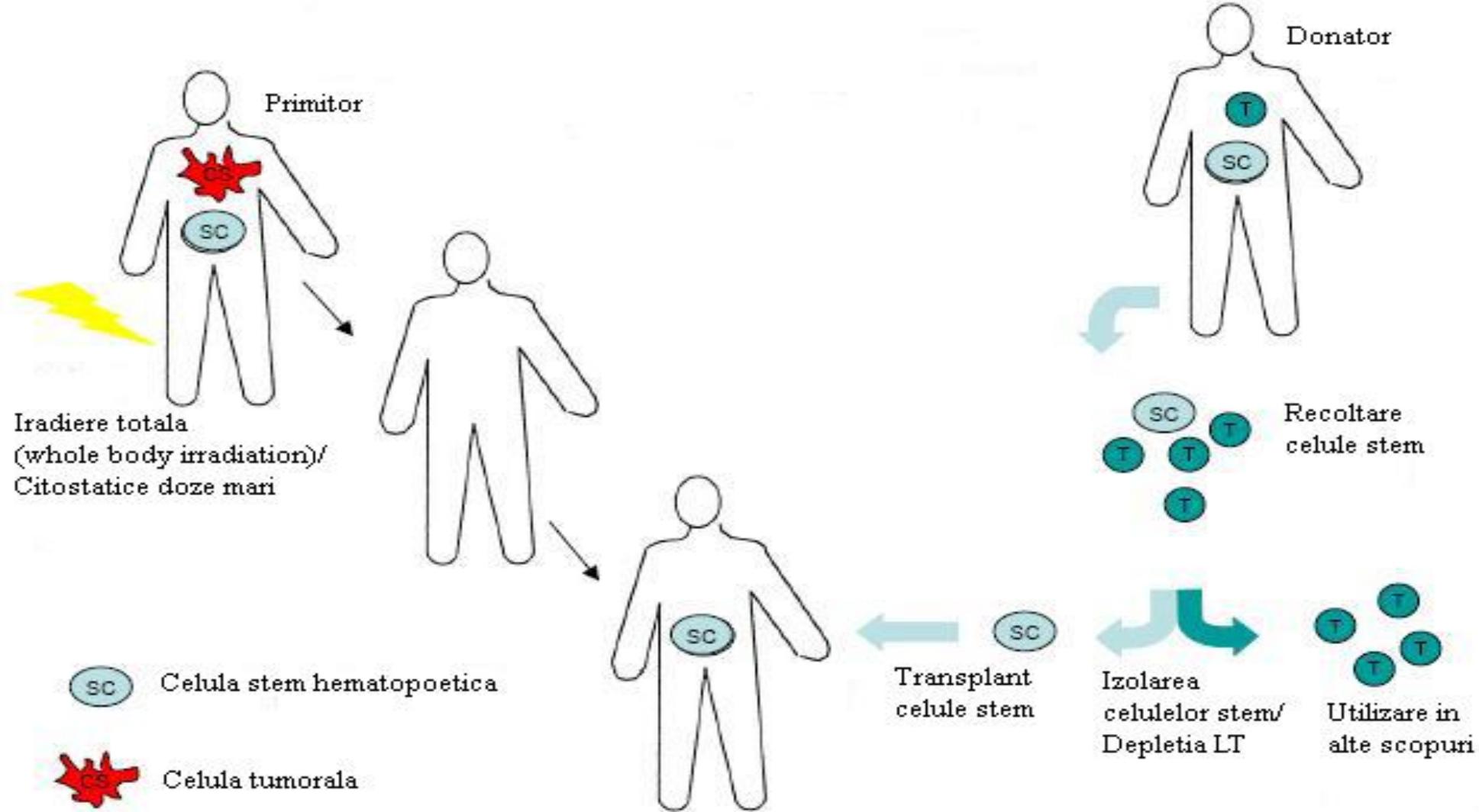
SORTAREA CELULELOR

APLICATII

- Indepartarea celulelor tumorale in transplantul autolog de celule stem (administrarea de CSH proprii pacientului, recolcate si conservate inaintea terapiei mieloabitative, permitand astfel depasirea toxicitatii hematopoietice a chimio si / sau radioterapiei)
- Indepartarea fibroblastilor care contamineaza o biopsie de cartilaj
- Selectia de hepatocite
- Selectia de celule hematopoietice CD34+

TRANSPLANTUL ALOGEN DE CELULE STEM

TESTUL DE PROLIFERARE LIMFOCITARA

- Activarea limfocitara = proces fiziologic care survine in urma contactului dintre un limfocit si Ag specific
- Au loc modificari morfologice la nivelul limfocitelor mici in repaus
- Blastogeneza = limfocite → limfoblasti
 - Sinteza ↑ de fosfolipide
 - Permeabilitate ↑ la cationii divalentii
 - Activarea adenilat ciclazei
 - ↑ AMPc intracelular
 - Sinteza ↑ de ADN, ARN, proteine

ACTIVAREA LIMFOCITARA

- Test in vitro
- Masoara capacitatea functională a LB și LT de a răspunde la stimularea Ag
- Stabilirea imunitatii celulare in diverse situatii patologice:
 - Imunodeficiente
 - Sindroame autoimune
 - Boli infectioase
 - Tumori

MITOGENI SI ANTIGENE

- Mitogen = substanta care activeaza nespecific o paleta larga de clone limfocitare (in general lectine vegetale dar si alte grupe de substante)
- Mai frecvent mitogeni:
 - Raspuns rapid, intens, usor de cuantificat
 - Fitohemaglutinina, pockweed mitogen, proteina A stafilococica, streptolizina S
- Antigene:
 - Activeaza doar limfocitele specifice
 - PPD (purified protein derivative), Ag Candida, streptokinaza, toxoid tetanic, virus Vaccinia, virus Herpes simplex

ACTIVAREA LIMFOCITARA

- Sangele recoltat pt testare se diuleaza 1:1 cu solutie RPMI
- Se face separearea in gradient de densitate
- Se recolteaza “buffy coat”
- Se fac doua spalari cu RPMI +ser fetal de vitel
- Se aduce la 10^6 celule/ml
- Se adauga antibiotic
- Se adauga mitogen/antigen
- Se incubeaza 72h la 37°C si 5% CO₂
- 2 eprubete in paralel: 1 stimulat, 1 nestimulat

CUANTIFICAREA PROLIFERARII LIMFOCITARE

- Identificarea proportiei de limfocite active
- Proportia blastilor in populatia de limfocite
- Fazele ciclului celular:
 - G0: faza de repaus, ADN ~ 2n
 - G1: faza de activare, ADN ~ 2n
 - S: faza de sinteza, ADN ~ 2n → 4n
 - G2: faza premergatoare mitozei, ADN ~ 4n
 - M: mitoza ADN ~ 4n
- Stare de repaus → ADN ~ 2n
- Stare activata → ADN ~ 4n

CUANTIFICAREA PROLIFERARII LIMFOCITARE

- Cultura de limfocite obtinuta in urma stimулarii se trateaza cu o substanta care lizeaza membrana celulara → suspensie de nuclei
- ADN + propidium iodid (fluorocrom)
- Se analizeaza proba la citometrul de flux

CUANTIFICAREA PROLIFERARII LIMFOCITARE

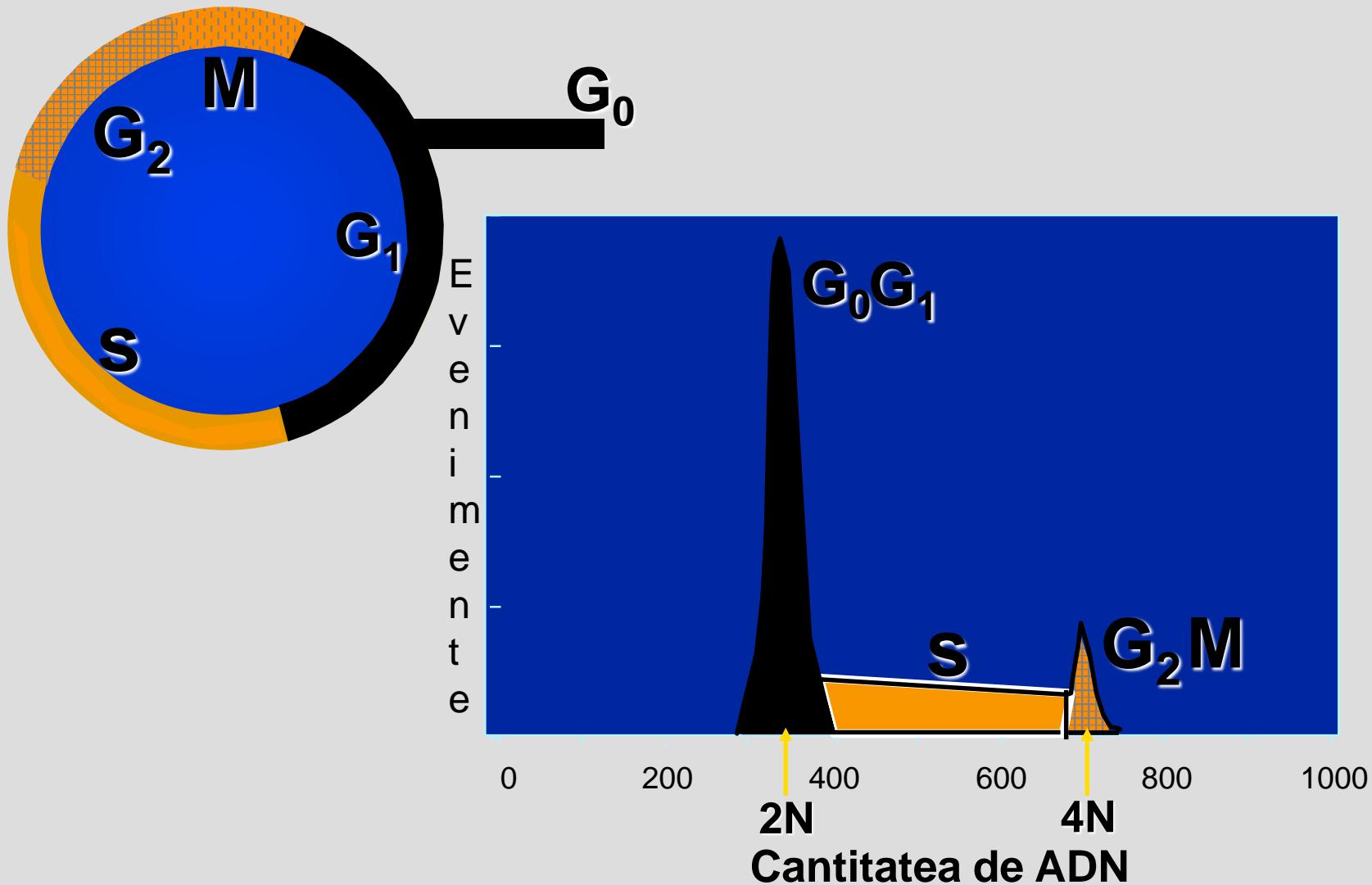
- Fiecare nucleu ajuns in dreptul razei laser din interiorul citometrului de flux va emite o cantitate de fluorescenta proportionala cu cantitatea de PI cuplata
- Un nucleu care contine o cantitate dubla de ADN nuclear ($4n$) de la un limfocit stimulat va cupla o cantitate dubla de PI
- Va emite o cantitate dubla de fluorescenta fata de limfocitul in repaus cu $2n$ ADN

CUANTIFICAREA PROLIFERARII LIMFOCITARE

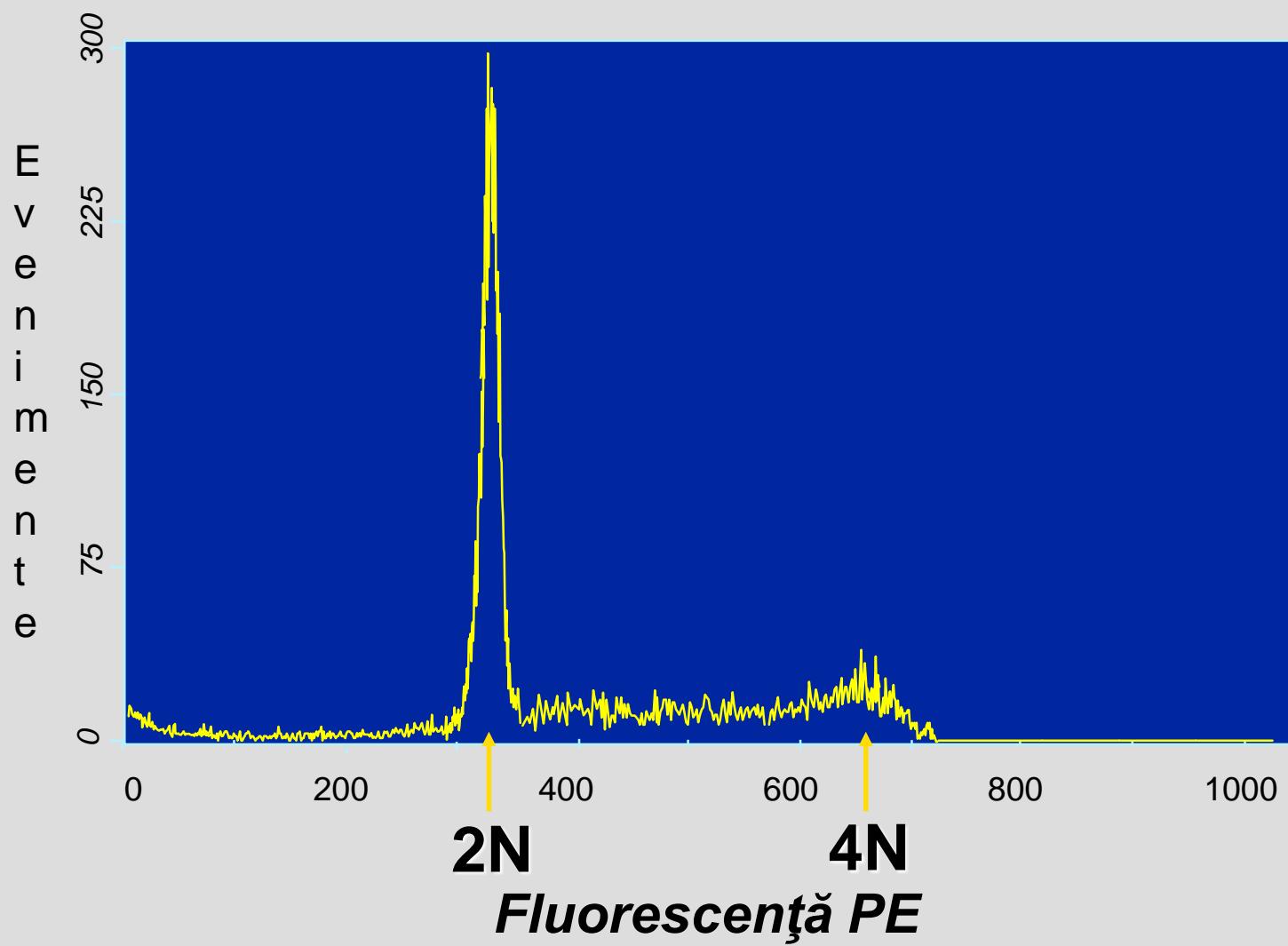
- Rezultatul final se obtine sub forma unei curbe intr-un grafic (pe abcisa cantitatea de ADN nuclear si pe ordonata numarul evenimentelor celulare)
- Cu ajutorul unor programe speciale se poate aprecia numarul de evenimente celulare corespunzatoare fiecarei faze (aria de sub curba) si se exprima rezultatul sub forma unui indice de proliferare (IP):

$$IP = \frac{S + G_2/M}{G_0/G_1 + S + G_2/M} \times 100$$

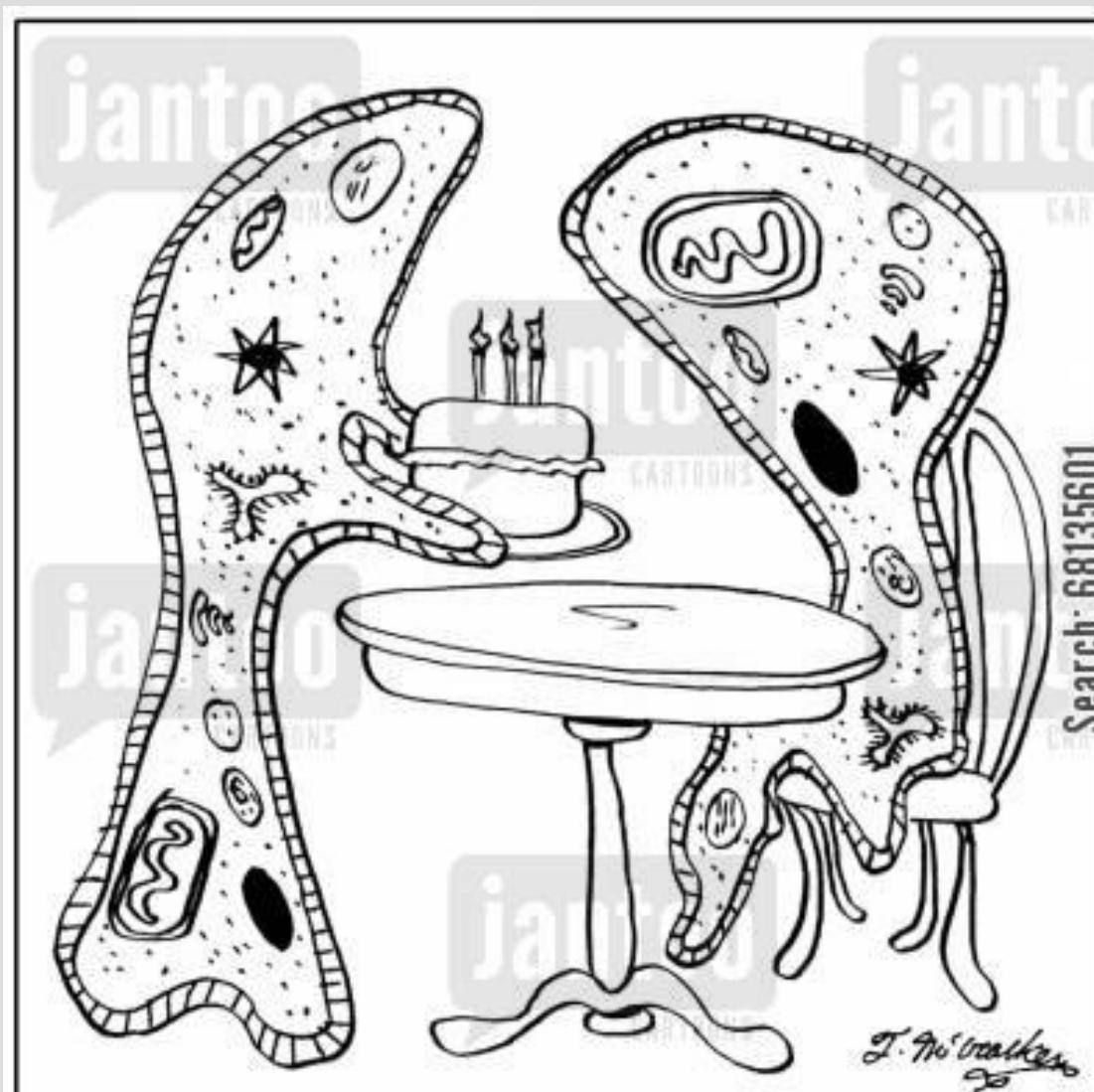
ANALIZA ADN

ANALIZA ADN

Vă mulțumesc!

"Happy Bifurcation Day."